

Mé zkušenosti s laserovou operací metodou LASIK v oční klinice LEXUM

Dobrý den všem, kteří se zajímají o problematiku laserových operací. Byl jsem toto pondělí (8/12/2003) operován metodou LASIK obě oči a rád bych se s vámi podělil o zážitky a hlavně dodal impuls těm nerozhodnutým.

Pro zákrok jsem se dlouho rozhodoval, přečetl jsem si brožurku společnosti LEXUM, kterou jsem dostal u nás v Ostravě. Poté jsem se začal pít po informacích na netu a mimojině narazil na tuto stránku. Poctivě jsem se prokousal několika sty příspěvky a přesto, že jsem z nich cítil určitou skepsi vůči zákrokům, rozhodl jsem se podstoupit "trápení" (podle některých lidí).

Někdy v listopadu jsem se dohodl na vyšetření v ostravském Lexumu, kde mě nejdříve sestřička a pak paní doktorka provedla vyšetření. Před tím jsem zaplatil požadovanou sumu 700 Kč. Už si přesně nepamatuju, co mi dělaly ale mimo jiné to bylo taky test slzivosti, velikosti zorníček, nakonec klasické nasazování různých skel a zkoušení čtení písmenek. Ještě si vzpomínám na test šilhavosti a test očního tlaku (pro mě, který má velmi citlivé oči a přivírá oči, když se přibližuje cizí předmět, to bylo zpočátku utrpení, jak mi jakousi tyčinkou jezdila po oku a na několika místech testovala tlak).

Výsledkem bylo zjištění mých faktických hodnot (cca 1,5 a 1,75 dioptrií), ale taky hodnot cylindrů (1,75 a 2,75). Paní doktorka povídala, že ostravský laser nedělá cylindry nad 2, takže mě doporučila na operaci do Prahy.

Od paní recepční jsem se dověděl jediný datum před vánocema a to 8.12. Akceptoval jsem to a pak dostal 2 formuláře popisující operaci a možná rizika a na poslední stránce jsem podepsal revers, že mi byly zodpovězeny všechny otázky ohledně operace a беру na vědomí rizika operace vyjmenovaná na předchozích stránkách.

Týden před operací jsem měl oba podepsané papíry přinést společně s doplatkem, který činil 32000 (34 tis. minus 1000 za vyšetření a 1000 za dopravu do Prahy).

Tak jsem se dostal až k tomuto pondělku, kdy jsem s tatínkem přijel do centrály LEXUMU.

Měl jsem sice jít na řadu v 11 h, ale už něco před 10 hodinou jsem společně s 3 osobama následoval sestřičku do 1. patra, kde jsme šli do předsálí operačního sálu. Hrál tam potichu rádio. Věci jako batoh, mobil, bundy jsme si odložili do uzamykatelných skříněk. Dostali jsme modré čepičky, návleky na nohy a bílé pláště. Na hlavu taky nám přilepila jednu náplast na oko, kterou pak použili doktoři k zakrytí neoperovaného oka, a taky nálepkou s jmenovkou.

Každý jsme dostali zalaminovaný papír s instrukcema ohledně neustálého sledování červeného bodu uprostřed čtyř čar. Druhý papír obsahoval postup všeho, co nám budou dělat.

Následovala návštěva operačního sálu, kde jsem se položil na polstrované "prkno" a zajel pod laserový přístroj. Tam mě vyfotili. Musel jsem se dívat do červeného světla nejdřív jedním a poté druhým okem. Na druhém jsem měl náplast, ale musel jsem ho mít otevřené. Trvalo to tak 4 minuty.

Poté jsme se všichni vystřídali a pak nám začala sestřička kapat do oka kapky, které nám zvětšovaly zorničky. Asi tak 5x každému nakapala. Pak se dívala baterkou, jestli jsou rozšířené na nejvyšší možnou mez.

Následovala tabletky na uklidnění, kterou jsme povinně spolkli (každý prakticky ve stejný okamžik).

Nevím jakýmto řízením osudu jsem byl vybrán jako první. Prostě a jednoduše to sestřička prohlásila, asi už účinkoval ten prášek, že se jsem příliš neprotestoval. Nakapala mě zneclitlivějící kapky a za pár okamžiků jsem jako první vešel do malé místnůstky. Tam jsem se setkal s panem primářem Maškem, který mě přesně popsal operaci. Pak vzal jakýsi černý fix a označil mi v oku dvě tečky. Aby měl styčné body. Nebolelo to, jen jsem to cítil na oku, bylo to takové zvláštní, ale fakticky to nebolelo.

No a pak začla samotná operace. Ulehl jsem opět na to prkno. K posílení psychiky mi byl zapůjčen plyšový pejsek, kterého jsem si po vzoru pana Bartůška (ono to ani jinak nešlo) položil hlavu na hrud'. Zajel jsem pod laser. Začalo to pravým okem. Doktor mě přilepil řasy, nejdříve ty dolní. Pak mi zasunul do oka roztahovač (nebo jak se to jmenuje) - takový malý kroužek zabráňující mrkání - to byl klíčový okamžik číslo jedna pro mě (očekával jsem totiž, že mému citlivému oku se budou snažit vnutit ten kroužek snad dvě hodiny, než by si dalo říct). Ale snad za dvě sekundy byl v oku a pak jej jen trošku roztáhly. Vůbec to nebolelo. Pak mi jen nařídil dívat se do červeného světla a mít obě oči otevřené (i to právě neoperované). Nasadili mi na oko cosi, co jsem raději neviděl a za zvuku holícího strojek odřízly tenkou lamelu. Trošku to bylo nepříjemné, ale určitě ne tolik, abych sebou škubnul. Asi jsem byl po....ný strachy. Nicméně za tak 6 sekund byla odříznuta. Pak mě ji snad pinzetou odklopil. Laserový zákrok mohl začít...

Trval asi 1,5 minuty. Viděl jsem to. Byly to takové tenké červené čárky dopadající na oko. Slyšel jsem takové výboje, něco jako když zapalujete elektrickým zapalovačem troubu. Nebo když vás opakovaně "kopne proud". Bohužel i cítil spálenou tkáň. Nebylo to zas tak příšerné, jak si někteří z vás můžou myslet, přirovnal bych to k vrtání u zubaře. Takový ten kovový "smrad". Je fakt, že do večera jsem ho párkrát jakoby cítil. Nepozvracel jsem se. Mimochodem to, že ucítíte spáleninu, je zmíněna jako instrukcí, které jsme dostali.

Doktor měl informoval o průběhu, jakmile zařízení oznámilo "45 seconds", povídal o tom, že mám půlku za sebou. Takže celková délka byla 1,5 minuty. Asi. Celou dobu mě doktor hladil po čele a taky na bradě, asi abych byl klidnější, ale spíše abych neuhnul.

Po laserovém zákroku mě opět přiklopil lamelu a pak jakýmsi přístrojem nasazeným na mé oko vysával vzduch zpod lamely, aby těsně přilehla ke zbytku oka. Na levém oku se ne a ne vakuum vytvořit (slyšel jsem, jak přístroj tuto skutečnost hlásí v angličtině), takže musel přitlačit víc na oko. Cítil jsem trochu silnější tlak, ale nic hrozného.

Pak mě oko opláchli nějakou dezinfekcí (mě to připadalo jako voda ve spreji), která odtékala tím roztahovačem pryč z oka. Potom mě oko vysoušeli vyfoukáním. A bylo to.

Následovalo levé oko.

Potom, co jsem vyjel zpod laseru a posadil jsem se, viděl jsem tak mlhatě (ne ale úplně mlhatě, jak by si někdo mohl myslet). Primář mě informoval, že operace proběhla vpořádku a já jsem jen poděkoval jemu i celému týmu (dohromady tak 5 osob).

Sestřička mě zavedla zpět do předsálí k ještě nevědomým budoucím pacientům, kde jsem si vyzvedl věci a odevzdal čepku, plášť a nazouváky. Popřál jsem všem hodně štěstí a pak sešel dolů kolem recepcce a poslušně se posadil do čekárny, která od té chvíle byla určena pouze pacientům po zákroku. Měl jsem půlhodiny mít zavřené oči a čekat do příchodu paní doktorky.

Tak jsem čekal a pak přišel kluk, co byl po mě. Zhruba za půlhodiny přišla paní doktorka, odvedla si mě na vyšetřovnu a prohlédla mi oči. Povídala, že lamela sedí dobře. Dala mi taky pytlíček s 1x práškem na spaní, 2x prášek proti bolesti, lahvičku s umělými slzami a lahvičku s protizánětlivými kapkami. Kapat co 3 hodiny. Nejdříve ty protizánětlivé a po 5 min. umělé slzy. Taky mě dala papír s instrukcemi, kdybych náhodou zapomněl a zalepenou obálku s výsledkem operace, kterou jsem měl odevzdat následující den na kontrole v Ostravě.

Následovala cesta domů, kde jsem si poctivě kapal co 3 hodiny. Ačkoliv v instrukcích se zmiňovaly o tom, že za 1-3 hod po operaci můžu pociťovat pálení očí (v tom případě si vzít prášek), nic mě nebolelo. Bylo mi doporučeno mít zařené oči, tak jsem je zavřené měl. Pořád jakoby mlha byla přede mnou, když jsem je na chvíli otevřel. Dojeli jsme domů a v 7 jsem šel spát, vzal jsem si prášek, který nevím jestli fungoval, ale spal jsem klidně.

Další den kontrola a potvrzení, že operace dopadla úspěšně. Na pravé oko vidím perfektně, na levé hůř (nepřečtu poslední 3 řádky), ale to je prý dáno větším zakřivením (cylindry) a prý se to časem zlepší. Tak snad. Další kontrolu mám za týden. Přede mnou byla holka (taký lasik obě oči den předem v Praze), která na kontrole viděla pravým i levým obě poslední řádky a na kontrolu jde až za 3 měsíce...

Od druhého dne po operaci vidím normálně, je to nezvyklé, že přečtete bez brýlí to, co předtím ne. Jak tady už někdo popisoval: "vidím, až za roh", i když u mě ta změna z 2 na 0 dioptrií není až tak markantní. Na blízko vidím taky, ale trochu mě trvá, než přeostrím (cca sekundu) z dálky. Večer jako by oči byly dost namáhané (jako by vám dali brýle s několika diopriemi navíc), tak je to trochu cítit, nicméně si myslím, že je to jen otázka času, kdy si člověk (hlavně oči) takové ostrosti přivykne.

Vyvarovat se mám koupání v bazéně a hlavně pozor na poškození oka (nesmí se mnout, pozor na větvičky, domácí mazlíček taky může nečekaně provést výpad proti oku...) to jen tak pro doplnění.

Haló efekty v noci existují, ale nepředstavují nic hrozného. Auto mě (jako spolujezdce, samozřejmě) neoslňuje, jen v určité vzdálenosti vidíte kromě 2 světél taky takový světelný kruh (něco jako při úplňku kolem měsíce). Což samozřejmě nevádí, protože víte, že tam to auto je, SPZku stejně nechcete přechíst...

Takže když to vezmu kolem a kolem, jsem vcelku spokojen. Levé oko se mi snad brzo zlepší (odhadem na něm mám tam 0,5-0,75 dioptrie), pravé v poho, 5xdenně si kapu dvoje kapky. Do konce týdne, pak už jen umělé slzy. Příští úterý jdu na kontrolu, napíšu, jak dopadla.

Ještě mě tak napadlo, když mě paní doktorka při počátečním vyšetření měřila ten oční tlak přiložením čidla na oko a zjistila, že ho mám citlivé, navrhla metodu LASIK. To jen pro upřesnění, proč ta metoda. Že mám nízký práh bolesti a tak proto tato bezbolestná metoda. Hmm, možná je to do cca 5 dioptrií opravdu jedno, která metoda (PRK/LASIK), když chcete bez bolesti, připlatíte si pár tisíc navíc, jinak budete mít první 2 dny nějaké ty "problémy". LASEK z nějakého důvodu spíše nedoporučují, že

prý to je velmi podobné PRK. Mě se z materiálu zdálo, že je to dobrý kompromis. Nicméně jsem rád, že jsem byl na LASIKU.

Pro všechny nerozhodnuté: jděte to toho, je to fajn pocit být bez brýlí. Ještě se mi stává, že si je chci k televizi nebo když jdu ven vzít... Snad si brzo odvyknu. Takže si jen přečtěte, co to obnáší (včetně možných rizik) a opravdu JDĚTE DO TOHO. Nehleďte na takové ty detailní popisy komplikací, nedívejte se na záznam operace (na stránkách Lexumu nebo pořad Diagnóza s panem Bartůškem). Ještě byste se polekali a vzdali to. Já vím, že je těžké odolat podrobně se dovědět, co všechno se vám může stát, ale myslím si, že by vás to mohlo zbytečně odradit.

To je vše, co jsem vám chtěl sdělit, za sebe strašpytla čestně prohlašuju, že operace dopadla dobře.

P.S. Pro rýpavé: nejsem zaměstnancem ani nikak spřízněn se společností Lexum (kromě té operace, samozřejmě). Jděte si po zvážení do kterékoliv oční klinice, která tyto zákroky provádí. Diskuzních příspěvků, která klinika je ta pravá, je na VOKOUNU dost.

P.S.2. Neodpustím si, ale pan primář Mašek je opravdu kapacita. Patří mu i celému ansámblu oční klinice Lexum opravdový dík.

P.S.3 Omluvte případné chyby ve vysvětlování. Jednak je to něký ten pátek, co jsem podstoupil úvodní vyšetření, jednak při samotné operaci člověk nevidí, tak se jen domnívá, čím mu to přesně dělají. Šlo mi spíše o pocity a výsledek.